

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 113.

Ottende Session.

34te Møde.

Torsdagen den 22de Januar.

(Fortf.)

Steen (fortsat): Dersom Mindretallet vilde noget meget Mere, dersom det, hvad jeg anseer for det eneste Rigtige og Gavnlige i denne Sag, vilde trække Monarchiets Finantsminister tilbage heri Salen som Kongerigets Finantsminister, saa kunde jeg forstaae og følge det, og dersom Mindretallet vilde gaae en anden Vej og udsandre Kongerigets hele finantsselle Beshyrelse fra Monarchiets, saa kunde jeg ogsaa forstaae det, uagtet jeg ikke vilde følge det; men det, som Mindretallet nu vil gjøre, det forekommer mig at være det Ubetydeligste af Verden. Det vil gjøre den Differentis gjældende, om Loven skal gjælde for et Par Aar, eller fire Aar, en Differentis, hvis finantsselle Betydning, som den ærede Ordfører og den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) have udviklet, er høist ringe; det vil gjøre denne Differentis gjældende, hvorved der tabes betydeligt, hvis Wændingsforslagene vedtages, og Loven som en Følge deraf forkastes, og hvorved der opnaaes en tvivlsom eller slet ingen Binding. Det forekommer mig, at naar man seer Stillingen saaledes, kan der ikke være noget Dieblifts Tvivl om, at man bør tage Loven saaledes, som den foreligger fra Regjeringen. Det kan desto værre ikke nægtes, at der ved Loven gjøres et Fremfærd, og det er beklageligt, at det skal behøves; men jeg troer, at det er Tilfældet, og naar man altsaa vil

vinde Noget, maa man tage Loven i den Form, hvori den nu foreligger.

Alberti: Det er vistnok ikke vanskeligt at læse sig til i Betænkningen, hvad dette Lovforslag egentlig gaaer ud paa; thi det ærede Fleertal har sagt det meget tydeligt strax. Der staaer, at man er kommen til den Erkjendelse, at der under den stedfundne Tvivl om, hvor den ministerielle Ansvarlighed for Kassebeholdningens Beshyrelse er at finde, er fornødent, at det klart fremgaaer af Loven, at den for Rigsdagen ansvarlige Minister, hvem Kongerigets særlige Finantsvæsen er overdraget, tillige har Ansvar med Hensyn til Kongerigets særlige Kassebeholdning." I disse simple Ord, som Enhver kan læse sig til, finder jeg Hensigten med dette Lovforslag. Jeg troer, at de tidligere Forhandlinger i Thinget og Forhandlingerne saavel i som udenfor Udvalget ere gaaede ud paa gennem Lovforslaget at finde en ansvarlig Finantsminister for Kongeriget; det er ham, vi kom til at savne, efterat vi fik Fællesforsatningen, og dette Savn er netop fremtraadt tydeligt gennem Udtalelser her i Thinget af den nuværende Finantsminister — jeg mener den ærede Indenrigsminister, som tillige er Kongerigets Finantsminister. Det er disse Tvivl, som Udvalget har meent skulde fjernes ved dette Lovudkast. Der staaer i Betænkningen, at det skal udfindes, hvor det ministerielle Ansvar for Kassebeholdningens Beshyrelse er; det er det, som det ærede Fleertal har sagt, det er det, som den ærede Ste. Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Steen) vil, at vi skulle læse os til, og det er det, som Mindretallet har villet udtrykke